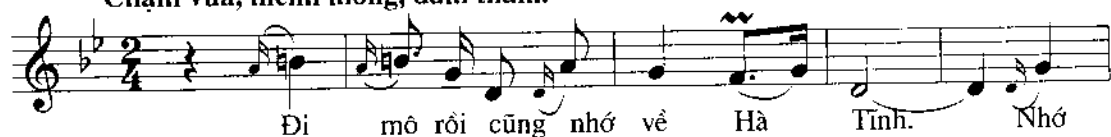

Một khúc tâm tình của người Hà Tĩnh

Nhạc và lời : Nguyễn Văn Tý

Chậm vừa, mênh mông, dằm thắm.

Cầm. Cùng bao nhiêu con đường ra mặt trận, giặc điên cuồng trút hàng vạn bom
 roi. Đường hiên ngang vượt qua trường qua suốt Thêm bao nhiêu con
 đường lúa tuổi hai mươi. Ai hôm nay ra khỏi buồng lưới
 ...sang chim đầu bay tới
 mà nhìn chi mãi con tàu vào bờ Nhìn bên cạnh lại nhớ ngày
 dậu cày sim chín, chín mộng sườn đồi. Chim lấy được quả chín hồng
 xưa, thương con đồ cầm con sào đứng đợi. Cả cuộc đời ngày hôm nay lên trang sách
 tươi, ta cũng tìm lấy chi vài dăm quả, quả đầu mùa hạt sương mai lung linh nổi
 mới nhớ. Trâu ơi! theo bầy ta về đồng cỏ mênh mông. Đắp hồ
 Yêu quê hương mình nhớ về từ thuở xa xôi. Đất nào
 đây để diện đưa nhanh dòng nước tới. Lúa trên đồng lúa
 cần vì còn mưa rơi còn gió
 lại thêm bông. Nghe xuân..
 cuốn Có
 công ta vun trồng thì màu đất lại nên tươi.